

К. ГОТСОН.

ДЕРЖАВНА
ВЛАСНІСТЬ
АБО СОЦІЯЛІЗМ.

Ціна 5 центів

1918
НЮ ЙОРК, Н. Й.

ЗА ДОЗВОЛОМ НАЦІОНАЛЬНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ СОЦІЯЛІСТИЧНОЇ РОБІТНИЧОЇ ПАРТІЇ, ВИДАВ УКРАЇНСЬКИЙ АГІТАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ.

C. HOLTSON -- Socialism vers. State ownership
Translated by J. K.

ДРУКАРНЯ

Українського Робітничого Видавництва
488 Іст 9 улиця   Нью Йорк, Н. Й.

К. ГОТсон

Державна власність або соціалізм.

Хотяй Соціалістична Партія Америки, з її сильною приватно власною „партійною“ пресою, її „стейтовою автономією“ і її вагальним, безнадійним замішанем в прінціпах і змаганнях, представляє дуже різномасну політичну і реформістичну збиранину і проте она мусить бути одвічальною за свою плятформу, за вчинки партійних урядників, за резолюції і діяльність своїх комітетів і національних конвенцій. Се все заперечувала тов-ка Ела Рів Блур, котра в розмові з автором сказала, що Соціалістичної Партії не треба винувати за давні блуди, бо партія змінює свою програму кожної конвенції*. І вона знала, що говорить бож она сама е організатором Соціалістичної Партії. Значить, закликають робітників приставати до збіговиська; тут ніяк не можна вгадати

який буде її слідуючий крок партії; она не знає куди іде, але она все в дорозі. Бути членом С.П. значить просто бавити ся. Ніхто тут не знає чого хоче, ва чим стоїть, досить аби знав, що він в русі. Чи той рух е дійсно рухом — до того нікому нема діла. Се справа Гілквіта, Бергера, Борнеса і їх компанії.

Соціалістична Партія, після розуміння т. Блур, е наче те недоросле дитя кидаюче одну іграшку, щоби хапати другу; раз ловить мотилі то маже хату чорнилом і болотом, то стовче зеркало молотком, то хоче роздерти kota в куски; тут кидає пачку сірників, котрі щойно хотіло в'їсти, а там знов ножиці, котрими хотіло пробити себе. Одначе, е ще такі річи, за котрі три-кружковий цирк Соц. Партії мусить бути одвічальний. Між иншим за свою національну програму. Коли член Соц. Пар. знає що робить, то голосуючи він добровільно одобрує прінципи і проекти пар-

тійноїплатформи.

Найбільшим ирінці пом Соц.Партії є одно велике домагане, державної власности великих індустрій, значить власности і заряду індустрій теперішною політичною державою, так сказати теперішнім Федеральним Союзом; провінцій [стейтів] і територій з їх повітами та округами і мійськими облястями адміністрованими через репрезентантів [лослів] вибраних з тих округів. Національна програма Соц. Партії домагає ся, щоби федеральні власти сейчас перейняли залізницї, телефони і теляграфи, та інші промисли. А що її платформа обнимає всякі політичні реформи, котрі лишилиб теперішні правительсгвенні органи, лиш трохи поправлені, то значить С. П. не бачить нічого, що моглоби шкодити соціалізмови, як політична держава буде дальше істнувати. Фактично, Соц. Партія бачить в державі все; держава має перевести закони охоронюючі робітників в індустріях; дер-

жава має зробити се, держава має зробити то. Держава вже забрала залізницї а другї індустрії ще возьме — пізнійше.

Правда, Соц. Партія пропагує велику масу реформ, котрих она не має відваги назвати соціалізмом, і можна би сказати, що Соц. Партія не вірить, будім-то державна власність є соціалізм. Але її національний комітет, в членських аплікаціях, говорить що „колективна власність“ значить, „власність народу в ріжних округах мійських, провінціональних і краєвих“ — І так, як Соц. Партія сего офіційально не заперече, тому ми кажемо, що Соц. Партія стоїть за неясною доктриною державної власности індустрій через політичну державу і що се має означати соціалізм. Колиби так не було, то ми малиби нагоду колись почути що инше. Коли Соц. Пар. не вірить, що державна власність є соціалізм, то чому так причіпилась до пропагованя державної власности?

власности? І не лише державної але й міської. В останніх виборах головний речник С. П. кандидат на майора міста Нью Йорку опирав ся на міській програмі.

С. П. доповняє своє домагане державної власности пустою фразою „демократичного правління“. Але демократичні реформа, котрі она пропагує, є виключно політичного характеру: загальне голосоване обох полів скасоване сенату [палата панів] і таке инше. Тому ясно є, що С. П. має намір керувати індустрії через політиків або політичні комісії, за котри ми стояти ме сама держава. Се принесе чимало державних посад для членів „нової середньої кляси“ таких як адвокати і журналісти, котрі ледви чи немають переваги в С. П. Де тут найдеть ся місци для Індустріяльної Демократії і правління самих робітників, хіба годі збагнути. Та ледви робітники схочуть здати ся на ласку і неласку політиків з С. П. Со-

ціалістична Партія рада-б навіть, що-би такі „тихчасові підприємства“ були ведені капіталістичними партія-ми. І така державна власність, се ці-ла основа, на котрій Соціалістична Партія опирає свій папський престол і се вона називає „соціалізмом“.

С.П. може аргументувати, що влас-ність індустрій політичною держа-вою може бути демократична. Та се не змінює факту, що оно так не е. Індустріяльний поділ краю не від-повідає територіяльному поділові, поділови котрий служить за підста-ву політичної репрезентації, через котру наче-б то „народ“ править. Політичний представник не розуміє як керувати індустрією ані в своїм ані в иншій окрузі. Він звичайно е адвокатом розуміючим закони, судові справи та інтереси приватних посі-лостей але він не індустріяльний експорт, розуміючий і уміючий вес-ти індустріяльну продукцію. Дялято-го політично вибране представитель-

ство мусить бути зовсім залежне від репортів урядників наставлених для індустріальної адміністрації. Такі бюрократи назначені центральним примусовим авторитетом, держовою, будуть становили звязь між поневолюючою, примусовою силою і продукційною силою індустрій. В такій позиції вони будуть сильні. Одвічальні лише центральному авторитетови, котрий не розуміючи вартости індустрії буде мусіти годитись з їх бажаннями, вони почують в своїх руках силу, здобудуть добру плату і стануть малими самодержцями над робітниками. Всяка опозиція проти їх волі буде бунтом проти держави і буде вдушена оружною силою. Буде се та „надходяча державна неволя“, про котру говорив Герберт Спенсер.

Така ідея соціалізму є популярною поміж людьми середньої класи, котрі глядять за державною службою як одиноким спасенем. Пропаганда державного соціалізму Соціалістич-

ною Партією показує, що вона є опанована маленькими буржуками, та новою середною клясою платних професорів і державних служащих, Між такими людьми „ еволюція “ є більш популярна як „ революція “. Сі люди бажають повалити капіталістичний визиск якось так, щоби завести бюрократичну тиранію добре платних державних урядників, котрих доходи будуть багато висні як доходи робітників. Се вже натякає ся таким говоренем як мовляв „ кождий буде плачений після своїх спосібностей “. Тут конечно треба зазначити, що така думка Соціалістичної Партії про державну власність, ні трохи не годить ся з прінціпами того наукового і революційного соціалізму якого учив Карло Маркс і Фридрих Енгельс. Хто має хоч трохи поняття про марксїзм, той знає, що політичне правительство або державна власть опираюча ся на території є інституція потрібна для

охорони власности; інституція для держання вищої класи в підданстві вищої класи. Держава ніколи не дбала і не дбає, щоби керувати індустрією для добра народу; вона представляє примусову, залізну силу для охорони окремих виїмкових прав і привілеїв. Она повстала з konieczности, щоби завести порядок в суспільности поділеній на класи. Держава не має иншого завдання і ніколи не мала. Коли не буде суспільного порядку опертого на визиску одної часті суспільности другою, то й держава не матиме потреби істнувати. З поваленем пановання клас через пролетарську революцію, держава стане непотрібною і з часом загине.

Ся наука була повторювана Марксом і Енгельсом много разів. В „Комуністичнім Маніфесті“ ясно сказано: „Політична власть е лише організована сила одної класи для неволення другої“. „Новочасна держава е лише езекутивним комітетом для по-

рядкованя справ цілої капіталістичної класи". Енгельс в „Розвою Соціалізму від утопії до науки“ ясно зазначає, що в приходом соціалізму і поваленем класового поневолення „держава загине“. На місце примусового правління осіб в інтересі пануючої класи, прийде заряд продукції в інтересі продуцента — самих робітників; иншими словами, демократична індустриальна адміністрація для загального добра, а не політичне правительство. Енгельс повторює его в „Початках родини, приватної власности і держави“.

Ясно і зрозуміло, що демократична індустриальна адміністрація мусить бути організована на індустриальних виборчих округах. Она мусить складати ся з вибраних робітниками в ріжних індустриях] репрезентантів, котрі мусять бути все відвічальними перед робітниками, а не жадній центральній силі державного авторітету. Робітники мають вибира-

ти своїх власних передових робітників і завідателів, своїх власних делегатів до Центральної Індустріальної Ради, котра має заряджувати цілою індустріальною продукцією суспільности. Сей авторитет має почин в долі, а не з гори, так як державна власть. Без громадської думки той авторитет не може мати сили. Се буде подібне як дірігент в окрестрі, котрій має удержати гармонію. Робітники заживуть зі всего продукту своєї праці. Є се правліне Індустріальної Демократії, є се правдивий Соціалізм. Коли пролетаріят прийде до власти, державна власність а то й сама держава, буде непотрібна.

Соціалістична Робітнича Партія і тактика Соціалістичної Партії.

Основна наука Марксїзму є така, що кожда нова індустриальна або суспільна система мусить розвивати ся в нутрі старої системи. З того слїдує, що демократична індустриальна господарка соціалістичного ладу мусить збудувати ся під капіталізмом. Те значить, що робітнича кляса повинна організувати на місци продукції, там де її рабують коли она продукує майно світа. Така організація мусить оперти ся на принципі, що інтерес робітничої кляси не є інтересом капіталістичної кляси; що історичною місією робітничої кляси є досягнути власть над засобами продукції і правити ними. Се значить, що робітнича кляса мусить організувати ся в такі юнії, котрі опирають ся на соціалістичнім, марксївськїм розумїню соціяльних відносин, в юнії, котрі свідомо основані на клясовій боротьбі і

прямують до соціальної революції, а не в такі юнії як Американська Федерація Праці, котра пропагує продовжене капіталістичного порядку і вчить, що добробут робітника залежить від капіталіста.

Такі юнії, знаючі, що інтереси працюючої класи все і всюди однакові, не повинні дозволити на поділ сили робітників в одній індустрії на незалежні і невідповідні фахові юнії, що заключають окремі контракти з тим самим працьодавцем і скебують одні на других. Противно, такі юнії повинні організувати на основі індустріальної солідарности а не на основі організованого скебівства або Американської Федерації Праці. Далше, такі юнії мусять признати цивілізований спосіб політичної акції для проповідання революційного соціалізму і не розбиване голов. Розуміючи, що правда мусять мати силу щоби їй можна здійснити, такі юнії будуть міцніти та організувати індустріаль-

ну силу робітничої класи, щоби виключити дармоїдів з засобів продукції і перешкодити всяким капіталістичним змаганням противним волі більшості. Такий юніонізм представляє Робітничий Інтернаціональний Індустріальний Союз з головним осідком в Детрой, Міч. Не є се капіталістичний юніонізм Американської Федерації Праці ані анархістичний I. W. W., але соціалістичний юніонізм.

Соціалістична Робітничая Партія стоїть на тім, що обовязком правдивої соціалістичної партії не є проповідуване державної неволі або державної власности як се робить Соціалістична Партія, але пропаганда Індустріальної Демократії, відповідно до наук Карла Маркса і Фридриха Енгельса. Рівночасно партія соціалізму має обовязок пропагувати і голосити організацію робітників в ряди Соціалістичного Індустріального Юніонізму і поборювати методи Аме-

риканської Федерації Праці і i.w.w.

Соціалістична Партія не пропагує Індустріальної Демократії але політичну державну владу; вона не старає ся зорганізувати силу робітничої класи для соціалізму, але терпить крутарську тактику А.Ф.П. Хто обстоює при тім, що Соціалістична Партія заступає принципи і науки Маркса і Енгельса, той або крутить, або нічого не знає, або просто бреше. Соціалістична Партія веде робітничий рух впрост в державну неволю; в такі відносини, де робітник буде мати менше прав і свободи, як має під нинішнім капіталізмом. Є се одноким можливе значіне „тимчасових домагань“, щоб перебрати залізниці і інші індустрії для держави.

Вірні своїм буржуазним симпатіям, представники і проводирі С.П. націнали до своєї плятформи всяких латок, котрими можна ловити голоси різних невдоволених елементів. Голошене всяких реформ відкладає як

найдалше так зване „остаточне до-
магане“. Така робота е глибоко не-
чесна. Она годить ся уступками, кот-
рі роблять провідники капіталістич-
ного ладу для вбереження теперішних
порядків при помочи „конструктив-
них реформ“, і в той спосіб оминає
повалене капіталістичного ладу, при-
чини всего зла. Коли на тих точ-
ках робить ся уступки, тоді соція-
лістичний рух не має ніякого значіння.
Тоді соціалістичний рух іде в конку-
ренцію з капіталістичними партіями
реформи; боре ся за такі річи які
продовжають систему грабіжи і гні-
ту — себто капіталізм. Пропагувати
всякі тихчасові домаганя крім соці-
ялізму, дає ся спромогу істнованя
капіталістичному ладови, робить ся
капіталістичну систему легкою до
вдержаня. Пропагуючи всякі полек-
ші, облегчує ся те лихо, проти кот-
рого підносить ся протест. Така ро-
бота баламутить і гальмує револю-
ційний рух.

Помінувши конструктивну працю будованя Індустріального Юніонізму, майбутньої Індустріальної Республіки політичний робітничий рух, правдива соціалістична партія не має иншого конструктивного завдання. Її цілю є здобути власть держави і не допустити до уживаня тої сили проти індустріального руху. Як тільки сила політичної держави буде здобута, правдивою соціалістичною партією, годі держава буде скасована, а провід соціальної продукції і соціальної організації буде відданий Соціалістичному Індустріальному Юніонізму. У всій своїй агітації, у всіх своїх плятформах, у всіх діяльностях своїх вибраних кандидатів на уряди, правдива політична партія соціалізму мусить іти в однім напрямі і ставити лиш одну програму „тимчасових домагань“, а саме негайну здачу грабіжної капіталістичної класи; скасоване політичної держави; організована і правліне Індустріальної Республіки злученою політичною

і індустріальною акцією. Є се одне одинокє домага́ня соціялістичної політичної партії Соціялістичної Робітничої Партії.

Поки ще капіталізм існує, доля робітника має бути поправлена ним самим. Се можна зробити лише через правдиву Соціялістичну Індустріальну Юнію, оперту на соціялістичних принципах і обнимаючу всі індустрії. Робітники мусять покладатись на власну силу створену солідарністю, а не на урядників вганяючих ся за посадами, компроміси з середною клясою буржуазних реформістів і політиків в Соціялістичної Партії, котрі легковажуть освідомлене робітників і дбають лише, щоби налапати голосів та щоби задоволити себе за всяку ціну. Лише революційна, соціялістична політична акція і клясово-свідомий, правдивий і боевий Соціялістичний Індустріальний Юніонізм примусить тих зрадників і полатайків показати свою правдиву

ціль. Доки робітнича кляса надіє ся на „великого чоловіка“, котрий має щось для неї здобути, замість організувати свою власну силу, щоб взяти мирною, цивільованою політичною і індустріальною акцією те, що їм належить ся, доти робітники не можуть надіяти ся на нічого иншого як систематичної зради, визиску та запроданя через гурток неодвічальних, цинічних політичних поганців.

Робітник, котрий розуміє марксівський соціалізм, а голосує за Соціалістичною Партією і піддержує її, помагає піддержувати і продовжує ошуканьство сповнюване на робітничій клясі, він віддає духа робітничого на прислуги політичним компромісам і баламуцтву; він проститує ясну науку Маркса віддаючи її на зловживане тим, що помагають закути кости робітничого люду в кайдани державної неволі. Можнаби се простити бідному, темному робітникови, котрий ще нічого не знає але „Мар-

ксіст“ з С. П. внає, що державна власність та соціяльні реформи середної класи не є революційним соціялізмом, а проте він голосує за тим, з чим сам не годить ся. Сим він понижує і лисьміває сам себе. Він позваляє робити з себе забавку.

Мягкосердний чоловік, котрий толерує всякі нісенітницї пропаговані в імени соціялізму, йде за врадливою тіню, а втікає від дійсности. Він грає капіталістичну гру, баламутить робітників викликаючи в них думку, що державна неволя є „соціялізм“; замішане, дволичність і двузначність є найсильнішими приятелями суспільного зла. Чиста думка безпощадна логіка, безмилосердна аналіза і ясний ум конечні для правдивого революційного руху соціялізму. Сентіментальні кличі за „миром“ тоді коли мир неможливий, домагане терпимости, котра означає потуранне брехні і погани не вступить тої пропаганди наукового соці-

ялізму, яку веде Соціалістична Робітнича Партія.

Нехай Соціалістична Партія відкине зовсім науку Маркса і Енгельса, або нехай змінить свою програму так, щоби годилась з принципами наукового соціалізму. З її теперішньою програмою она є партією ошуканства і облуди. Доки вона йде дорогою обману, доти вона не має чого надівати ся вибачливості з боку Соціалістичної Робітничої Партії. Рух робітничої класи вона кривить і робиває,

Готові до продажу.

- О. Джонсон – Жінщина і соціалістичний рух..... 25 ц.
- Т. Дж. Голмес – Соціалізм – мета, методи і тактики відповідаючі обставинам двадцятого віку..... 10 ц.
- Д. Де Леон – Що означає страйк?..... 10 ц.
- Е. Сайдел – Промислова Демократія. Соціалістична Робітничка Партія а Соціалістична Партія [ріжниця меже обома]..... 2 ц.

В тих брошурках говорить ся не лише про соціалізм як ідею але піддає ся методи — спосіб его осягнення. Також пояснює ся що є державна власність а що соціалізм.

Замовляйте отсі брошури а не пожалуйте.

Ukrainian Labor Publishing & Printing
433 East 9-th Street New York City